

iber:Camera

Orquestra Simfònica de Ràdio Frankfurt

Andrés Orozco-Estrada
Director

Gautier Capuçon
Violoncel

**Beethoven, Txaikovski
i Stravinsky**

Assumpció Mateu
Fragment de l'obra *Rastres i transparències*
2000
Tècnica mixta sobre tela
Museu Can Framis. Barcelona
Pintura Contemporània Catalana
Fundació Vila Casas

Avui celebrem el concert de cloenda de la 33a Temporada programant una obra excepcional, tant per la quantitat de recursos requerits, com per la seva influència en la història de la música: La consagració de la primavera d'Stravinsky. Poder-ho fer amb l'Orquestra Simfònica de Ràdio Frankfurt garanteix l'excel·lència en la seva execució. A més a més, el concert d'avui compta amb el debut del violoncel·lista Gautier Capuçon interpretant les delicioses i sofisticades Variacions rococó de Txaikovski. Esperem que aquest sigui l'inici d'una llarga relació amb Ibercamera.

FUNDACIÓ
VILA CASAS

*Aquest programa ha estat possible gràcies
al generós suport de la Fundació Vila Casas*

Ludwig van Beethoven (1770 – 1827)

Obertura de “Coriolà”, en do menor, op.62 (1807)

— Durada aprox. 8’

Piotr Ilitx Txaikovski (1840 – 1893)

Suite del ballet “El llac dels cignes”, op. 20a**
(Arranjament de Vladimir Fedosseiev)

— Durada aprox. 20’

I. Introduction

II. Valse

III. Pas de trois. Intrada. Coda

IV. Pas d’action

V. Danse des cygnes (Acte IV, No. 27)

VI. Danse des petits cygnes (Acte II, No. 13)

VII. Mazurka

VIII. Scène finale

Ígor Stravinsky (1882 – 1971)

La consagració de la primavera (1913)

— Durada aprox. 35’

Primera part: Adoració de la terra

Introduction – Introducció (Lento. Più mosso. Tempo I)

*Les augures printaniers (Danses des adolescentes) –
Els auguris de la Primavera*

(Danses dels adolescents) (Tempo giusto)

Jeu du rapt – Joc del rapte (Presto)

*Rondes printanières – Rondes primaverals (Tranquillo.
Sostenuto e pesante. Vivo. Tranquillo)*

*Jeux des cités rivales – Joc de les tribus rivals (Molto
allegro)*

Cortège du Sage – Processó del Savi

Le Sage – El Savi (Lento)

Danse de la terre - Dansa de la terra (Prestissimo)

Segona part: El sacrifici

Introduction – Introducció (Lento)

*Cercles mystérieux des adolescentes –
Cercles misteriosos de les adolescents
(Andante con moto – Più mosso – Tempo I)*

*Glorification de l’Elue – Glorificació de
l’escollida (Vivo)*

Evocation des ancêtres – Evocació dels ancestres

*Action rituelle des ancêtres –
Acció ritual dels ancestres (Lento)*

*Danse sacrale (L’Elue) – Dansa del sacrifici
L’escollida)*

Per gaudir de la música necessitem: **SILENCI**

Para disfrutar de la música necesitamos: **SILENCIO**

To enjoy the music we need: **SILENCE**

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE RÀDIO FRANKFURT

Fundada el 1929 com una de les primeres orquestres simfòniques de ràdio d'Alemanya, l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Frankfurt (hr-Sinfonieorchester) ha sabut mantenir amb èxit el delicat equilibri entre preservar la tradició i enfrontar-se als reptes propis d'una orquestra moderna de primer nivell. El seu perfil artístic, el configuren una sèrie de concerts amb programacions variades en què la interpretació simfònica es reserva a la música més antiga, mentre que els programes dirigits al públic més jove tenen la seva expressió en la música moderna.

L'Orquestra Simfònica de la Hessischer Rundfunk (Ràdio Pública Alemanya de Hesse), convidada assídua als escenaris internacionals, les gravacions han aconseguit nombrosos guardons i gaudeix d'un ampli reconeixement a escala mundial. Les seves gires pel Japó, Corea i la Xina són part fonamental de les seves activitats, així com la seva presència habitual en importants sales de ciutats europees com Madrid, Praga, Salzburg o Viena.

L'orquestra va adquirir notorietat gràcies als seus enregistraments trencadors, que han establert nous estàndards en el repertori romàntic i romàntic tardà. La formació és considerada especialista internacional en el repertori de Mahler i Bruckner. Seguint una tradició musical iniciada per Eliahu Inbal, l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Frankfurt ha brillat sota la batuta de grans directors com Dmitri Kitaenko i Hugh Wolff, o gràcies al treball musical de Paavo Järvo, que actualment ostenta el títol de director honorari de la formació.

L'Orquestra Simfònica de Ràdio Frankfurt avui debuta a la Temporada Ibercamera.

ANDRÉS OROZCO-ESTRADA DIRECTOR

Va néixer a Medellín (Colòmbia) i es va formar a Viena. Des de la temporada 2014/15 és director titular de l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Frankfurt i Director Musical de l'Houston Symphony. A més, l'Orquestra Filharmònica de Londres el va nomenar com a Director Principal Convidat al setembre del 2015. Abans havia estat Director Musical de l'Orquestra Tonkünstler, amb la qual va obtenir grans èxits entre 2009 i 2015.

És convidat regular d'orquestres líders a nivell mundial, entre elles la Filharmònica de Viena, l'Orquestra de l'Acadèmia Nacional de Santa Cecília de Roma, l'Orquestra Nacional de França, la Staatskapelle de Dresden, l'Orquestra Simfònica de Viena i la Mahler Chamber Orchestra, així com les orquestres nord-americanes de Filadèlfia, Pittsburgh, Cleveland i Chicago.

En aquesta temporada 2016/17, Andrés Orozco-Estrada debutarà al capdavant de l'Orquestra Simfònica de San Francisco a l'abril i de l'Orquestra Filharmònica de Berlín al maig. A més, té programats concerts amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Frankfurt a Viena i Salzburg durant diversos dies, a Budapest, Montecarlo, al Festival de Música de Dresden i una gira per Espanya, entre d'altres.

Els seus discos actuals amb Pentatone estan tenint una gran acollida: "L'ocell de foc" i "La consagració de la primavera" de Stravinsky amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Frankfurt ha estat elogiat especialment per la crítica per aconseguir una "dramatúrgia de timbres de les més distingides" (Kölner Stadt-Anzeiger) i una "gravació seductora" (Gramophone).

El mestre Andrés Orozco-Estrada avui debuta a la Temporada Ibercamera.

GAUTIER CAPUÇON VIOLONCEL

Gautier Capuçon és convidat regularment per les principals orquestres, directors, compositors i instrumentistes del món, com l'Orquestra Simfònica de Londres, l'Orquestra Filharmònica de Berlín, la Staatskapelle Dresden, l'Orquestra Simfònica de Chicago, l'Orquestra Simfònica de San Francisco, l'Orquestra reial del Concertgebouw i la Filharmònica de Nova York; Semyon Bychkov, Gustavo Dudamel, Lionel Bringuier, Andrés Nelsons, Andrés Orozco-Estrada i Yannick Nézet-Séguin; Lera Auerbach, Henry Dutilleux, Krzysztof Penderecki i Wolfgang Rihm; Nicholas Angelich, Martha Argerich, Daniel Barenboim, Lisa Batiashvili, Frank Braley, Katia i Marielle Labèque, Jean-Yves Thibaudet i els quartets Artemis i Ebène. És fundador i líder de la 'Classe d'Excellence de Violoncelle' a la Fundació Louis Vuitton a París i aclamat internacionalment per la seva musicalitat profundament expressiva i virtuosisme exuberant, així com per la sonoritat del seu violoncel Matteo Goffriller de 1701.

Capuçon grava exclusivament per Erato (Warner Classics) i ha guanyat múltiples premis ECHO Klassik. Els llançaments més recents inclouen els Concerts de Cello de Shostakovich amb l'Orquestra Mariinsky i Valery Gergiev; i el Quintet de cordes de Schubert amb Quatuor Ebène.

Gautier Capuçon avui debuta a la Temporada Ibercamera.

7è FESTIVAL DE MÚSICA DEL MONESTIR DE CERVÀ DE TER

Juliol – Agost 2017

Dissabte, 22 de juliol de 2017, 22 h

ARNAU TOMÀS

Arnau Tomàs, violoncel | Kennedy Moretti, clave
Bach

Dissabte, 29 de juliol de 2017, 22 h

ERIC SILBERGER

Eric Silberger, violí | Marc Heredia, piano
Mompou, Montsalvatge, Toldrà, Paganini, Franck

Dissabte, 5 d'agost de 2017, 22 h

TRIO FORTUNY

Joel Bardolet, violí | Pau Codina, violoncel | Marc Heredia, piano
Brahms, Brotons, Schubert

Dissabte, 12 d'agost de 2017, 22 h

VARVARA

Varvara, piano
Soler, Mozart, Schubert

Entrades a www.ibercameragirona.cat

i a través de l'Associació d'Amics de Cervià Antic www.cerviaantic.org

Organitza:

iber:Camera
GIRONA

Patrocina:

Col·labora:

Damm
Fundació

Amb el suport de:

2017 - 2018

30/10/2017 • PALAU

La Truita

Da Camera Ensemble
Varvara | Eric Silberger
Jonathan Brown | Erica Wise
David Sinclair

13/11/2017 • L'AUDITORI

Segona de Rakhmàninov

Staatskapelle Weimar
Viviane Hagner
Antonio Méndez

15/01/2018 • PALAU

Martha Argerich

Martha Argerich
Gabriele Baldocci

29/01/2018 • PALAU

Les Quatre Estacions

Forma Antiqua
Aarón Zapico

13/02/2018 • L'AUDITORI

Segona de Mahler

Orquestra Simfònica del Teatre
Mariinsky
Cor Ibercamera
Valery Gergiev

12/03/2018 • L'AUDITORI

Heroica

Philharmonia Orchestra
Sergei Redkin
Karl-Heinz Steffens

20/03/2018 • PALAU

Concerts per a piano de Bach

Cappella Andrea Barca
Sir András Schiff

23/04/2018 • L'AUDITORI

Rèquiem de Mozart

Orquestra Nacional d'Hongria
Cor Madrigal
János Kovács

08/05/2018 • PALAU

Sonata de Franck

Sergey Khachatryan
Lusine Khachatryan

14/05/2018 • L'AUDITORI

Tercera de Brahms

Orquestra de París
Maria João Pires
Daniel Harding

04/10/2017 • L'AUDITORI

Daniil Trifonov

Daniil Trifonov

Concert fora d'abonament
coproduït amb L'Auditori

21/12/2017 • PALAU

El Messies

Instruments of Time and Truth
Oxford Voices
Edward Higginbottom

Concert fora d'abonament

TEMPERAMENT, INSPIRACIÓ I CONSAGRACIÓ

Obertura de “Coriolà” de Beethoven

La genialitat de Beethoven es va expandir en el camp escènic amb una sola òpera, *Fidelio*, i va produir diverses obertures i músiques incidentals per a ballet i teatre, entre les quals destaquen el títol de *Coriolà*, amb el nom de d'un heroi històric i literari. Beethoven van compondre *Coriolà* el 1807 i es va interpretar a Viena per primera vegada el març d'aquell any al palau del príncep Franz Joseph von Lobkowitz, quan també va estrenar la seva quarta simfonia i el *Concert per a piano i orquestra núm.4*. La va dedicar a Heinrich Joseph Edler von Collin, autor de la tragèdia teatral *Coriolà* (1804) sobre la vida llegendària del general romà Gaius Marcius *Coriolanus*. Beethoven es va basar en aquest text i no en l'obra homònima de Shakespeare, *Coriolanus*. *Coriolà* és el sobrenom que va rebre aquest militar que va viure al segle V abans de Crist i que va protagonitzar la batalla de la ciutat de Corioli contra la tribu itàlica dels volsks, a la que després es va unir per desertar de l'exèrcit romà i amb el propòsit d'envair Roma. Però quan estava a punt d'entrar a la ciutat, es va retirar de l'atac, aturat per la seva mare i la seva esposa, i els volsks el van condemnar a mort. En aquesta obertura, Beethoven fa una descripció del caràcter orgullós de Coriolà amb el primer tema de l'obra, que té una tonalitat de Do menor i contrasta amb el segon, en tonalitat de Mi bemoll major, que descriu la tendresa femenina que li prega d'abandonar la invasió. Una música que posa so al sentiment de l'heroi vençut pel destí.

Variacions rococó de Txaikovski

Piotr Ilitx Txaikovski va compondre les Variacions rococó per a violoncel i orquestra entre desembre del 1876 i gener del 1877, el mateix any en què va compondre la seva

quarta simfonia encarregada per Nadezhda von Meck. El més insigne compositor del nacionalisme romàntic rus va escriure aquesta obra inspirat per Mozart i pensant en el violoncel·lista Wilhelm Fitzenhagen, que la va estrenar el 18 de desembre del mateix 1877 a la Societat Musical Russa, a Moscou, amb la direcció de Nikolay Rubinstein. Txaikovski no va poder assistir a l'estrena d'aquest concert però va saber que va rebre grans elogis. Quan Fitzenhagen la va tocar per primera vegada fora de Rússia, a Wiesbaden, el 1879, li va escriure per a dir-li que les seves *Variacions* havien causat un “extraordinari furor!” i que fins i tot el públic va aplaudir sorollosament enmig de la peça, al final de l'*Andante* en Do menor. Es veu que Franz Liszt estava present en aquella ocasió i que el va felicitar amb la frase “Això és música de veritat!”

La versió original d'aquesta obra comprenia un tema i vuit variacions, però Fitzenhagen va suprimir l'última variació, *Allegro moderato con anima*, i en va alterar l'ordre. També va afegir canvis en les parts del violoncel, transformant i allargant alguns passatges, i situant la cadència i la setena variació, *Andante sostenuto*, com a part central de l'obra. L'editorial Jurgenson va publicar la partitura el 1878 amb els canvis de Fitzenhagen sense consentiment de l'autor. Anatoli Brandukov, amic de Txaikovski, explicava que estava molt disgustat pel que havia fet aquest violoncel·lista, però que davant de la impossibilitat de corregir-lo va exclamar: “Se l'ha apoderat el diable! Deixem-ho així!”. La versió primera de Txaikovski no es va poder reconstruir fins a mitjans del segle XX i ha quedat inclosa a l'edició de la seva obra completa realitzada per Viktor Kubatsky. El manuscrit original es conserva al Museu Nacional Glinka del Consorci de Cultura Musical de Moscou. Sigui com sigui, el cert és que es tracta d'una de les obres per a violoncel i orquestra més inspirades de tot el repertori per a aquest instrument.

Instant de la coreografia de Nijinsky amb el vestuari original de Nicolás Roerich.

La consagració de la primavera de Stravinsky

Imbuïts encara per la magnificència de l'esperit rus, abordem a continuació una de les seves grans obres mestres: *La consagració de la primavera* d'Igor Stravinsky. Fa pocs anys que es va celebrar el centenari de l'estrena d'aquesta obra, aquell 29 de maig del 1913 al Teatre dels Camps Elisis de París, quan el compositor tenia només trenta-un anys. Segurament és la partitura que ha convulsionat més l'escena musical europea del segle XX. L'estrena de *Le Sacré du printemps*, com es diu originalment en francès –amb el subtítol de “Quadres de la Rússia pagana”– va ser un gran escàndol en aquell moment. El geni del ballarí Vaslav Nijinsky, que va fer la coreografia d'aquest ballet interpretat per la companyia dels Ballets Russos de Serguei Diàguilev i dirigit per Pierre Monteux, no va poder evitar l'esbroncada del públic, escandalitzat per la pulsó rítmica que llavors semblava gairebé obscena i per les dissonàncies i les textures sonores d'extrema radicalitat que ja anuncia la melodia tel·lúrica del fagot en les primeres notes. “Quines metàfores pintarien l'astorament d'aquests músics davant aquest guerrer armat de cap a peus que els feia escoltar una partitura que trenca barreres i fa preveure, sense por ni espant, un futur musical d'una complicació desenfrenada!” escrivia el nostre musicòleg Felip Pedrell a la premsa. La dansa violenta fins a la mort d'una noia verge, d'aquesta primavera sagrada –com diu el títol original en rus–, semblava anticipar la primera guerra mundial que esclataria un any després. Una obra mestra que defineix musicalment la convulsió estètica que ha significat el segle XX i que encara sentim amb la mateixa intensitat.

Mònica Pagès

Periodista especialitzada en música clàssica

AMB EL SUPORT DE

AMB EL PATROCINI DE

MITJANS PATROCINADORS

Ibercamera col·labora amb:

Si voleu col·laborar amb nosaltres i conèixer els nostres programes de patrocini, contacteu amb:
Mònica Tarré: mtarre@ibercamera.com

COMENTA AQUEST CONCERT AMB

#laconsagració #ibercamera

IBERCAMERA ÉS UNA EMPRESA DE

GRUPCAMERA

Av. Diagonal 433, 4t 1a
E-08036 Barcelona
www.ibercamera.com
ibercamera@ibercamera.com
T. 93 317 90 50
F. 93 277 72 78

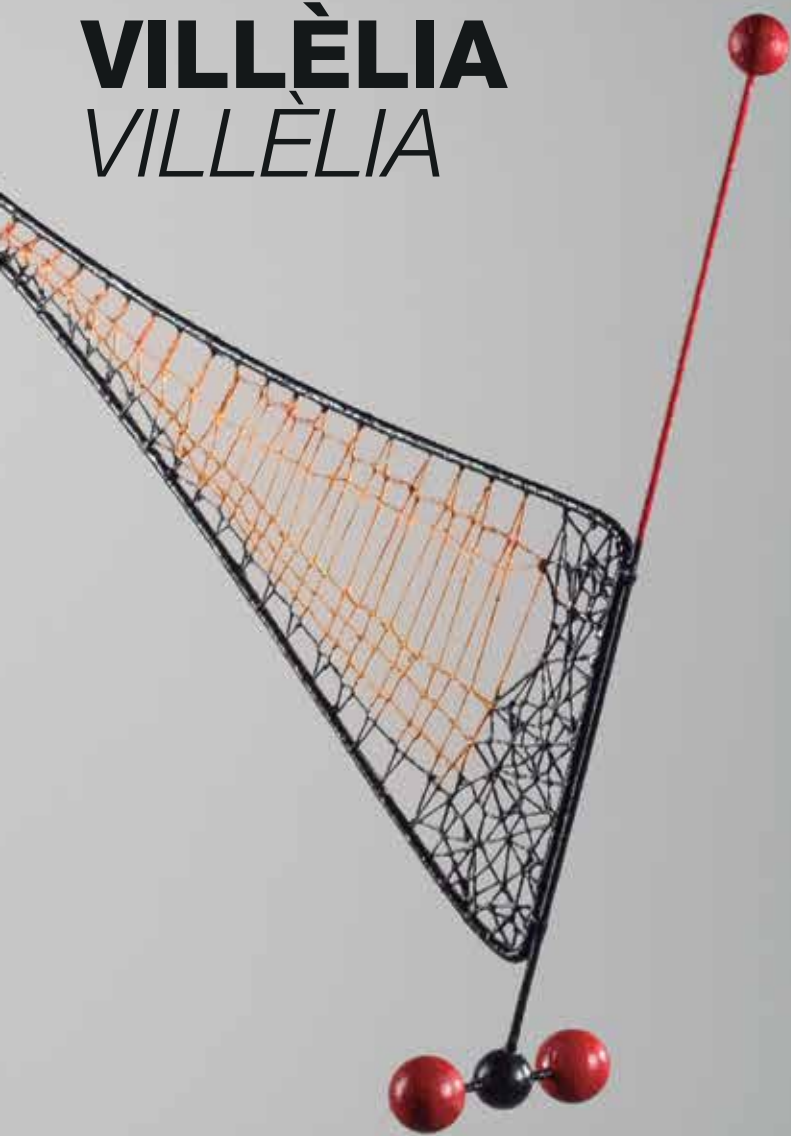
Edició: Ibercamera S.A.
Disseny gràfic: Ivó Alvarez i Anna Defez
Impressió: Grafiko
Dipòsit legal: B 13895-2017

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAI
VolART
BARCELONA

EXPOSICIÓ
06/04-11/06

**MOISÈS
VILLÈLIA**
VILLÈLIA

Espai Volart
Ausiàs Marc 22 - Barcelona